

**Образ
правоохоронця в
романі Стівена Кінга
“Зелена Миля”**

Вступ

Що у вас асоціюється зі словом
«поліцейський»?

Чесність? Відвага?

На жаль, зараз це слово ще не викликає позитивних емоцій у батьох людей. Але тут громадяни припускаються великої помилки: десь побачивши несправедливість, роблять поспішні висновки щодо всієї правоохоронної системи.

Шкода, що в ній інколи зустрічаються співробітники, яким байдуже до «честі мундиру».

Проте все ж таки переважна більшість з них здатні віддати своє життя заради безпеки громадян.

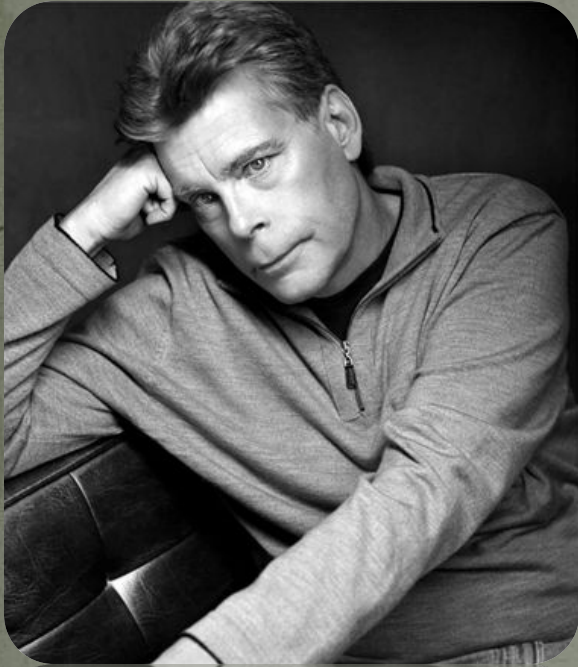
Можна назвати чимало випадків, коли захисники порядку не шкодували себе при виконанні обов'язків. Справжній поліцейський прийде на допомогу людині в будь-якій скрутній ситуації. Для нього поняття честі й гідності – це не пустий звук, а те основне, чим він керується у житті.

У дитинстві кожен з нас мав улюбленого супергероя: чи то Людину-Павука, чи Супермена, але, ставши дорослими, ми розуміємо, що не вони рятують світ, а зовсім інші герої - реальні люди, які служать у лавах поліції.

Їх робота буває небезпечною, іноді – рутиною, а найчастіше – непомітною для оточуючих. На мою думку, яскравим прикладом правоохоронця є Пол Еджкомб з роману Стівена Кінга «Зелена Миля».

Стівен Кінг

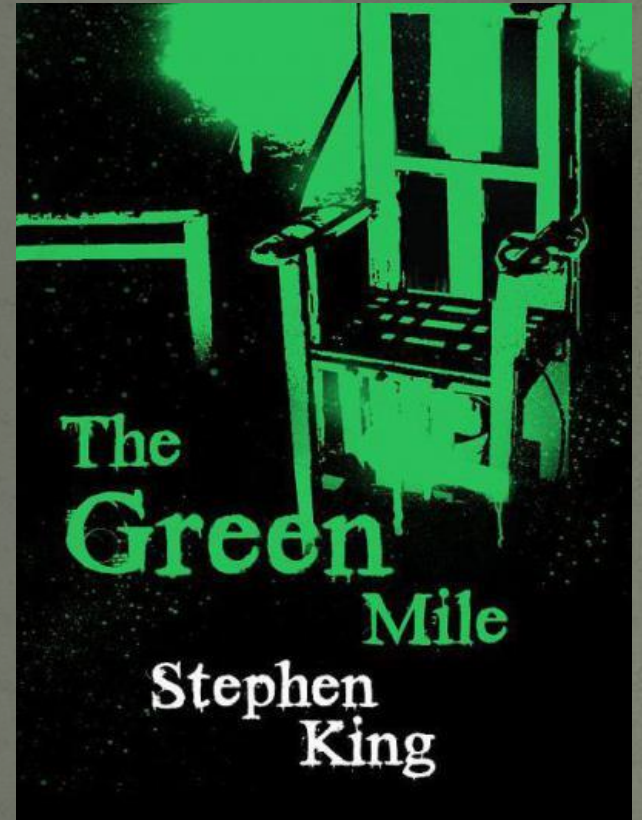
Стівен Ёдвін Кінг

Народився 21 вересня 1947, Портленд, Мен, США — американський письменник, автор більш ніж 200 творів, серед яких понад 50 книг-бестселерів у стилях жахи, фентезі, трилер, містика. Також писав під псевдонімом Річард Бахман. Було продано більш ніж 350 млн копій його романів та збірок оповідань. На основі його історій знято низку фільмів, а також намальовані комікси. Нагороджений медаллю «За особливий внесок в американську літературу» та інші.

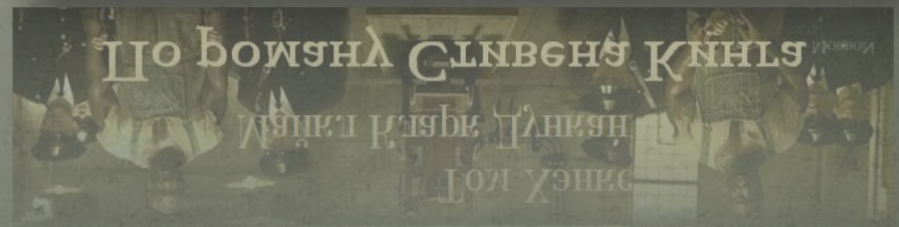
Зелена миля

- «Зелена миля» (англ. The Green Mile) (1996) - роман Стівена Кінга. У 1999 році за цим романом був знятий однойменний фільм.

Художня особливість роману «Зелена миля» Стівена Кінга

Стівен Кінг узяв при написанні роману «Зелена миля» важкі теми - тут є і расизм, і смертна кара, і жорстокість, і безсердечні вбивці. І звичайно ж, смерть істоти, здатної творити тільки добро.

Чи можна повірити в те, що жорстокому вбивці читач зможе поспівчувати? Здається, що таке неможливо. Однак Стівен Кінг у своєму романі «Зелена миля» легко цього домагається, адже кожен читач (або майже кожен) відчуває співчуття до Делакруа, який видається цілком невинним французом, що годує мишеня і навчає його виконувати фокуси. І він щиро переживає, коли це мишеня вбиває один з наглядачів - в цей момент йому неможливо не поспівчувати. Проте він убив чимало людей і згвалтував дівчину! Ще більше співчуття викликає його смерть, при прочитанні опису якої розумієш, що такого закінчення життєвого шляху не побажаєш і злому ворогу.

Кажуть, що саме через байдужість відбуваються всі злочини. Після прочитання роману «Зелена миля» стає зрозуміло, що злочини відбуваються не через байдужість людей, а через їх боягузтво. Адже саме боягузтво не дозволило наглядачам зрозуміти, що Коффі не винен, спробувати стати проти його страти. Саме їх боягузтво не дало їм полегшити останні хвилини життя Коффі, коли на нього виливала свою злобу і біль мати загиблих дівчаток.

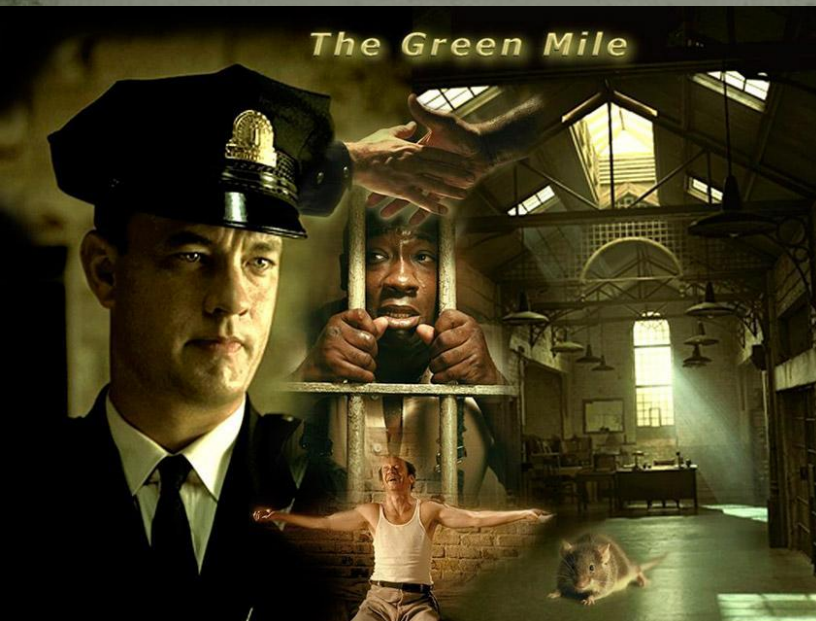
«Зелена миля» - це книга про дивовижну людину. Книга про те, що в деяких випадках і великий дар здатний звернутися найстрашнішим прокляттям, як це сталося з Коффі. Це книга про «зелену милю», яку абсолютно кожній людині один раз доведеться пройти, але у когось цей шлях, який стане останнім, відбере дуже багато часу.

Цей роман треба читати всім, а потім варто ще й подивитися фільм, який знімали на основі «Зеленої милі» - кінострічка настільки точно і яскраво відображає події книги, що допоможе візуалізувати все, що відбувається, тим, у кого не вистачає фантазії. Втім, «Зелена миля» дивним чином допомагає кожному читачеві не тільки прочитати, але й побачити історію Коффі.

Далеко не всі романи Стівена Кінга мають містичне звучання. У нього досить багато робіт, в яких або зовсім немає, або майже немає ніякої містики. До таких романів можна віднести і твір Стівена Кінга «Зелена миля», де містичного дуже і дуже мало - в цьому творі розповідається про засуджену до страти людину, яка вміла лікувати недуги інших людей за допомогою особливої сили. І ця здатність насправді відіграє дуже маленьку роль в романі, оскільки в центрі знаходиться насамперед історія про несправедливість, про те, що засудити до смертної кари можуть і невинну людину.

Головним героєм роману «Зелена миля» є Пол Еджкомб, який працював наглядачем у в'язниці під назвою «Холодна гора», у її блоці «Е», де містилися найнебезпечніші злочинці, засуджені до смертної кари.

Підлога в цьому блоці була покрита лінолеумом зеленого кольору, через що коридор навіть називали «зеленою милею» - це була остання миля, яку могли пройти засуджені перед тим, як над ними здійсниться кара.

У 1932 році в блоці «Е» з'являється новий ув'язнений, мимоволі привертає до себе увагу всіх - Джон Коффі є лисим негром, чий зріст перевищує за два метри, а вага виявляється близько двох сотень кілограмів. І його засудили до страти за зґвалтування і вбивство дівчаток-близнят.

Страхітлива зовнішність Коффі, однак, не в'яжеться з його поведінкою - він поводить, як розумово відстала дитина.

У цей час в блоці «Е» з'являється ще один житель - маленьке мишеня, яке через деякий час стає улюбленцем всіх мешканців «Милі». Більш того, один з ув'язнених, Едуар Делакура, навіть примудряється приручити мишеня і називає його містером Джинглсом.

Також сюди приводять ще одного ув'язненого - Вільяма Уертонна на прізвисько «Дикий Білл». Своє прізвисько він виправдовує, в перший же день він нападає на одного з наглядачів і намагається його задушити за допомогою ланцюга від наручників

Головний герой роману мучиться від запалення сечового міхура, і це захворювання нищить його і вдень, і вночі. А ось у його друга, який є начальником в'язниці, проблеми серйозніше - у його дружини був виявлений неоперабельний рак мозку.

Коффі за допомогою своїх надприродних здібностей зцілює головного героя роману від його хвороби, а за деякий час він навіть повертає життя містеру Джинглсові, якого в нападі люті вбиває наглядач Персі Уетмор.

На свій страх і ризик головний герой приймає рішення вивести Коффі з в'язниці, щоб той допоміг вилікувати дружину його друга. У цьому йому допомагають інші наглядачі, за винятком Персі Уетмора, якого спеціально перед операцією відправляють до карцеру, загорнувши в гамівну сорочку. Коффі зцілює хвору жінку, але чомусь не «випускає» з себе її хворобу, як він це робив раніше. Його повертають до в'язниці, після чого з карцеру випускають Уетмора. Коли Уетмор проходив повз камеру Коффі, той несподівано схопив наглядача за ногу і передав йому поглинену хворобу - це звело з розуму наглядача з яскраво вираженими садистськими нахилами. У нападі божевілля він вбиває Уертона.

Пояснюючи свій вчинок, Коффі розповідає, що саме «Дикий Білл» вбив тих дівчаток, в чиїх смертях звинуватили самого Коффі. Пол, розуміючи, що він повинен буде здійснити страту невинної людини, пропонує Коффі організувати втечу з тюрми, але той відмовляється, кажучи, що вже втомився жити в світі, наповненому болем і злістю.

Страта Коффі стала останньою, здійсненою головним героєм роману. Історію розповідає сам герой наприкінці 90-х років минулого століття - на той момент йому було вже більше ста років, він жив в будинку для літніх людей разом з містером Джинглсом.

Пол Еджкомб

- Пол Еджкомб - оповідач, від імені якого ведеться розповідь. Колишній наглядач блоку «Е» в'язниці «Холодна гора», а зараз 108-річний мешканець будинку для літніх людей «Джорджія Пайнз».

Він пережив усіх своїх рідних і близьких - дружину, дітей, друзів. У будинку для літніх людей Пол зближується з милою літньою леді Елейн Коннеллі.

Еджкомб добрий тюремник і нещасна людина, якій не дає спокою важка інфекція. Звичайно, складно уявити, що існують досвідчені тюремні наглядачі настільки ніжні в своїх почуттях, що кожна страта змушує їх хвилюватися не менше самих засуджених. Але ж і сама «Зелена миля» - в чомусь казка, яка закликає повірити в чудеса.

У в'язниці, в своєму блоці, Пол, чуйний і разом з тим жорстокий, створює майже ідеальний порядок, який псував його підлеглий - племінник дружини губернатора штату.

Еджкомб щодня знаходиться серед смертників і не має права пройтися до цих людей навіть співчуттям. І він уже не відчуває цих почуттів, він просто виконує свою роботу. І в момент повної бездушності, він починає пройтися симпатією до нового в'язня Джона Коффі, який має світлий дар зцілення

Персі Уетмор

Персі - молода людина двадцяти одного року, невеликого зросту. Досить мерзенна особа, любить познущатися над ув'язненими і помучити їх, постійно грубить начальнику блоку і іншим наглядачам, натякаючи, що може поскаржитися і їх звільнять.

У блоці, де перебувають люди, засуджені до смерті, нерви у всіх натягнуті до межі, і подібні витівки неприпустимі. Але Персі все сходить з рук - його дядько - губернатор штату. Персі всі ненавидять і мріють, щоб він скоріше перейшов на іншу роботу. У важких ситуаціях на Персі не можна покластися.

Екранізація роману “Зелена Миля”

- «Зелена миля» - містична драма за однойменним романом Стівена Кінга. Прем'єра відбулася 9 грудня 1999. Має 4 номінації на «Оскар», 3 премії «Сатурн», ще 10 нагород і 23 номінації. Автор сценарію і режисер Френк Дарабонт.

Висновки

Всі персонажі твору відмінно продумані, їхні вчинки, характери та погляди психологічно вмотивовано. Ця книга лякає не показом чогось містичного, а насамперед зображенням пенітенціарної системи США й тим, що у людини може бути всередині.

Головні герої роману є яскравими прикладами показу правоохоронців в літературі. Вони типові й неповторні водночас. У деяких з них є чому навчитися: принциповості, порядності, вмінню зберегти людяність навіть у ставленні до кримінальних злочинців. Проте й негативні персонажі вчать нас тому, яким не може бути справжній вартовий закону, якому держава довірила охорону спокою та безпеки громадян.